

MAGIE CU SUSUL ÎN JOS

de
Sarah
Mlynowski,
Lauren
Myracle
și
Emily
Jenkins

Traducere din engleză
de Maria-Magdalena Costea

CORINT BOOKS

12

Luni, Bax se transformă într-o piatră la începutului orei de stat în cap. Ca de obicei. Era rândul lui Nory să-l ducă la asistentul Riley și, în timp ce împingea roaba pe hol, trase cu ochiul la celelalte clase. Toți aveau ora de magie, iar Înflăcărații de clasa a cincea rumeneau bezele în palme.

Clasa mirosea delicios.

Elevii din clasa Pufošilor stăteau într-un cerc, în jurul unui unicorn mare și argintiu. Îl țesălau și îi dădeau să mănânce morcovi.

Zburătorii de clasa a cincea levitau la 60 de centimetri deasupra solului, zburând ușor într-un cerc. Din când în când, câte unul mai cobora puțin sau își pierdea ușor echilibrul, iar profesorul sufla într-un fluier. Zburătorii începători erau numiți

bobocei. Cei mai mulți dintre ei nu aveau să zboare mai sus de un metru și jumătate până nu ajungeau la liceu.

Andres era o excepție, bineînțeles. Andres ar putea să se avânte spre Lună dacă ar vrea, dar ce s-ar întâmpla după aceea? Nu ar putea să se întoarcă pe Pământ.

Nory merse mai departe. Ajunse la cabinetul medical și îi spuse „Am ajuns” lui Bax, chiar dacă nu era sigură că o putea auzi.

— Ah, spuse asistentul Riley, iar aveți oră de stat în cap?

Nory îi pasă roaba.

— Pot să mă uit? Vă rog?

— Crede-mă, drăguțo, nu vrei să vezi asta, spuse asistentul Riley și închise ușa.

Nory merse pe alt drum spre clasa domnișoarei Starr. Clasa Scăpărătorilor era plină de copii care se holbau la broscuțe ce săreau pe băncile lor.

— Începeți! anunță profesorul.

Jumătate dintre broscuțe se făcură invizibile. Celorlalte părea că le lipsesc diferite părți ale corpului. Fără piciorușe, fără față, fără corp. *Asta era destul de tare*, se gândi Nory.

Metamorfii de clasa a cincea lucrau la transformarea în pisoi. Nu era o clasă mare, din moment

ce Metamorfiile sunt rari. Erau doar zece elevi. Nory observă că încercau să adauge diferite culori la blana pisoilor. Patru erau încă negri, dar cinci aveau pete albe, iar un elev se transformase cu succes într-unul tărcat.

— Luciana, nu te mai uita pe fereastră! o certă profesorul. Și, Alastair, nu zgâria mobila! Amintiți-vă cu toții: mențineți controlul minții animalului!

Nory nu-și dorea nimic mai mult pe lume decât să se alăture lor.

Când se întoarse în clasă, toată lumea încă era cu capul în jos. Se auzea muzică relaxantă. Domnișoara Starr stătea în mijlocul mochetei.

Nory alege un loc lângă Elliott.

— Elliott, șopti ea. Hei! Elliott!

Se prefăcu însă că n-o aude.

— Copii, gândiți-vă la asta, spuse domnișoara Starr. Când ești cu capul în jos, tavanul devine podea, iar podeaua devine tavan. Am dreptate?

— Plic-ti-si-tor, bombăni Marigold.

— Fie, spuse domnișoara Starr, ațintindu-și privirea asupra ei. Dar dacă vreți să fiți cei mai buni, asta e metoda.

Plecă și se duse la Andres, încercând din răspu-
teri să-l convingă să stea în poziția perfectă de liliac.

— Am un plan pentru noi, îi șopti Nory lui
Elliott. Și știi că mă poți auzi, așa că nu te mai
preface.

— Iar mă enervezi, spuse Elliott.

— E un plan bun, spuse Nory. Un plan care ne
va scoate din clasa de Magie cu Susul în Jos.

Elliott își strânse buzele.

— Tu și cu mine suntem diferiți față de ceilalți
din clasă, șopti Nory. Putem face magie ca oame-
nii normali dacă exersăm suficient.

Elliott nu o opri, așa că Nory continuă.

— Dacă te poți opri din înghețat chestii, iar eu
pot să mă transform în animale normale, ne putem
transfera din MSJ: putem merge la clase normale.

— I-ai împrășcat cu duhoare pe Scipitori, spuse
Elliott.

— Îmi pare rău.

— Erau prietenii mei cei mai buni până să se
întâmplesse chestia aia.

Chiar erau? se întrebă Nory. Dar nu voia să-i
spună asta lui Elliott. În schimb, spuse:

— Poți să-ți exersezi talentul de Înflăcărat,
iar eu o să-mi exersez transformările. O să ne
ajutăm reciproc.

— Dacă aş fi un Înflăcărat normal, şopti Elliott, poate că m-ar plăcea din nou.

— O să exersăm! şopti Nory. Tu cu mine, după şcoală.

Elliott renunţă la încercarea lui de a sta în cap şi îşi aranjă buclele.

— O să ne lase domnişoara Starr să plecăm din clasă? Sau directorul Gonzalez?

Nory nu luase aspectul ăsta în considerare.

— Normal că o să ne lase, spuse ea. O să fie nevoiţi.

— Crezi tu?

— Putem cel puţin să întrebăm, nu? sugeră Nory. Aşteptară până la terminarea orelor. De îndată ce plecară ceilalţi colegi, se duseră la domnişoara Starr la catedră.

— Da? spuse domnişoara Starr, cu o expresie confuză, întrebându-se de ce mai erau acolo.

Arăta, de asemenea, obosită, iar Nory îşi dădu seama că purta al patrulea schimb de haine pe ziua de azi.

— Voiam doar să vă spunem că sunteţi o profesoară foarte bună, spuse Nory. Şi Andres, şi Willa, şi ceilalţi sunt toţi de treabă. Nu-i așa, Elliott?

Elliott clipi.

— Dar Elliot și cu mine nu suntem la fel ca ceilalți din clasă, continuă Nory. Noi putem face magie normală dacă exersăm. Ei nu.

— Chiar așa? zise domnișoara Starr.

— Da. Dar avem nevoie de ajutorul dumneavoastră. Vreți?

— Ce să vreau?

Nory își îndreptă spatele.

— Vrem să fim testați. Vă rugăm. Să vedem dacă putem fi transferați la o clasă normală.

Expresia domnișoarei Starr se schimbă.

— De ce?

Nory simți un gol în stomac. Nu-și dorea să-i rănească sentimentele domnișoarei Starr.

— Pentru că nu vrem să fim niște ciudați, izbucni Elliott.

— Sper că nimeni nu folosește cuvântul acesta în Dunwiddle, spuse domnișoara Starr.

Dacă Elliott simți tremurul din vocea domnișoarei Starr, nu lăsă în niciun fel să se vadă asta.

— Vrem să ni se dea șansa de a fi normali, spuse el.

— Misiunea mea nu este să vă ajut să fiți normali, spuse domnișoara Starr, iar expresia ei era sinceră. Misiunea mea este să vă ajut să înțelegeți

ceea ce sunteți și să acceptați asta. Vă învăț cum să vă valorificați la maximum talentele. Aparțineți de clasa asta pentru că aveți ceva special de oferit.

— Vă rugăm! o imploră Nory.

— Știați că, pe vremuri, puterile neobișnuite erau prețuite? continuă domnișoara Starr. Puterea de a crea o furtună sau gheață sau puterea de a vedea ceva ce nimeni altcineva nu putea. Transformările în combinații de animale erau considerate minunate.

— Oamenii obișnuiau să creadă că Magia cu Susul în Jos era mai bună decât magia normală? întrebă Elliott.

— Unii credeau că e mai bună, la fel cum unii cred acum că e mai rea. Dar eu cred că pur și simplu face parte din întreaga sferă magică, spuse domnișoara Starr.

— Cred că Elliott și cu mine putem fi normali, o contrazise Nory.

— Dar ce e *normal*? întrebă domnișoara Starr. Lumea a început să împartă puterile în cele cinci categorii doar de un secol. E un punct de vedere limitat. Eu nu cred că ceva poate fi numit normal și consider că toți merităm să fim respectați, exact așa cum suntem.

Totul suna bine, dar Nory voia să se întoarcă acasă, la familia ei.

— Vă rugăm să ne lăsați să încercăm, insistă ea.

Domnișoara Starr oftă.

— Vreți să vă transferați din clasa mea?

— Da, spuse Norry.

Elliott aprobă din cap.

— În regulă, spuse până la urmă domnișoara Starr. Dacă înseamnă așa mult pentru voi, o să-l rog pe directorul Gonzalez să vă evalueze.

Nory rânji cu gura până la urechi.

De data asta nu va face la fel ca la Marele Test.

De data asta va trece.